

БАБУСИНІ КОТИ

Бабуся вигулює сотню котів.
А хто би якого для себе хотів?
Рудого kota із надкушеним вушком?
А може, плямистого, може, у смужку,
сіамського, чорного, білого з сірим,
чи того, смішного — без хутра на шкірі?
Котів у бабусі багато-багато,
найкращого можна весь день вибирати...
Та знайте: із сотні улюблених щасть
бабуся ніякого вам не віддасть.

КІТ НА ДАХУ

Котик Мур заліз на дах,
а назад — свічки в очах.
Вниз поглянути боїться,
бо в очах усе двоїться.
«Хто б тепер із даху зняв?
Порятуйте! Мня-мня-а-ав!»

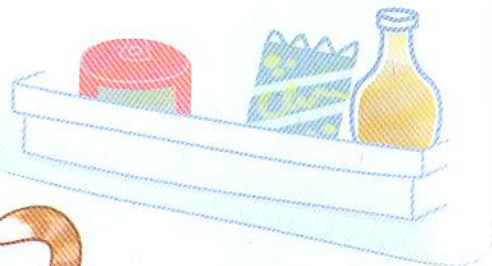

ТО НЕ Я

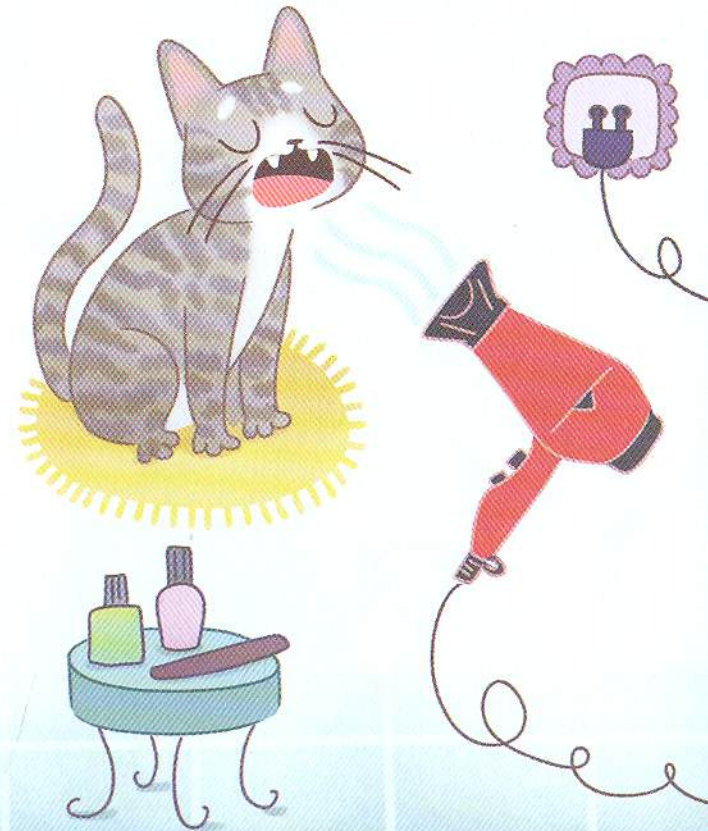
В холодильнику — не я.
Хитра морда — не моя.
То не я жерун-Мурло.
Ковбаси тут не було!

Ось Барбосові сліди.
Він вночі прийшов сюди
і усю ковбаску з'їв.
Просто жах, немає слів!

ЛЯЛЯ

Милий котик, милий.
Ми його помили.
Зовсім не насилу
феном посушили.
Вбрали у спідничку,
взули в черевички.
В маминих коралях
котик наш — як ляля.
А тепер, мур-мур —
час на манікюр!

КАВОКО

Кіт знайшов горнятко кави.
Зазирає, бо ж цікаво:
«Молоко чомусь не біле.
І на запах — підгоріле.
Що ж то діється на світі?
Хто ж таке захоче пити?»

АЛЛО, ПОЛІЦІЯ?!

— Це поліція, алло?!
Приїздіть, бо допекло!
Юрчик бідного кота
вчора смакав за хвоста.
Нині з криками «гав-гав»
з холодильника прогнав.
Завтра — з'їсть його обід!..
— Хто це дзвонить?
— Як хто?
Кіт.

КОТЯЧИЙ МИКОЛАЙ

Кіт готується до свята:
ліпить бороду із вати,
одягає козушок,
щось ладує у мішок.
Вечоріє. Гасне днина.
Пахне з торби буженина.
Під п'ятою сніг рипить.
Настає святкова мить...

Із підвальних темних вікон
враз коти, малі й великі,
вибігають стрімголов
і кричать:
«Прийшов, прийшов!»

Тут як тут котяча зграя.
Кіт з плеча мішок знімає
і питає: «Гей, орли,
точно чемними були?»

«Мур-р, так-так!» —
муркочуть лунко
і хапають подарунки.
Що стоїш? І ти хапай —
це ж котячий Миколай!

